

mer til Jernbanevæsenet, fordi dette beforder Postvæsenets Pakter og Breve. Skulde dette nu være Noget, som er gjort for Bequemmeligheds Skyld, eller skulde dette ikke have en dybere Grund? Skulde Grunden ikke netop være den, at Rigsdagen og Regjeringen, der have at afvæie enhver Institutions finansielle Forhold — hvad den indbringer, og hvad den giver ud — og hele Statsorganismens Indretning, trænge til at faae et klart og ubildet Billede paa enhver Institutions Krav, men at et saadant ikke kan faaes uden Gjennemførelsen af hiint Princip. Heri ligger da ogsaa den aldeles afgjørende Grund i den i § 15 foreslaaede Foranstaltning. Den hænger sammen med vore almindelige Betragtninger og med de Grundsetninger, som vi iøvrigt stræbe at gjennemføre i vor finansielle Huusholdning i det Hele. Men der er forresten ogsaa en anden Grund til at søge Portofriheden hævet, og det er, at der derigennem vil blive affkaffet endeel Misbrug, hvorved Staten besviges. Jeg mener ikke hermed, at Staten besviges i nogen ond Betydning, thi mangfoldige af dem, der misbruge Portofriheden, gjøre det uden at vide af det. Men vist er det, at som en Følge af Portofriheden berøves der i en Mængde Tilfælde Staten en Indtægt, som den skulde have. Jeg holder ikke af, at fordybe mig i disse Forhold og at trække Misbrugene særlig frem, og jeg vil derfor kun bede ærede Medlemmer om at gjøre sig bekendte med, hvad der blev officielt oplyst, dengang man ophævede Portofriheden i England, om, hvorledes de, der havde havt Portofrihed, aabent vedkjendte sig, i hvilket Omfang de havde benyttet den til at frigjøre Ting, som ikke burde frigjøres. Ethvert Parlamentsmedlem havde Frigjorelsesret, og de vedkjendte sig saaledes Allesammen, at de benyttede den ikke blot til at frigjøre, hvad der vedkom deres Parlamentsfager, og ikke blot til at frigjøre deres egne Sager, men endogsaa til at frigjøre, hvad deres Venner og Bekjendte forsendte. Saavidt troer jeg nu vel ikke, at man gaar her (Tobiesen: Hør! Det er Tingene). Men Misbrug finder Sted alligevel, og jeg siger, at et saadant Misbrug bør hæves, ligesom Sagen altsaa ogsaa forsaavidt har en ikke ubetydelig

finansiell Interesse. Det er min fuldeste Overbevisning, at den foreslaaede Foranstaltning vil tjene ikke blot til at tilveiebringe en bedre Postering, men tillige til at tilveiebringe en virkelig Indtægtsforøgelse for Statskassen, og ogsaa heri er jeg overbevist om, at det ærede Thing vil finde en Opfordring til ikke at nægte Foranstaltningen sit Bifald.

Tobiesen: Det sidste Foredrag af den høitærede Minister og navnlig dets Slutning synes jeg var rettet imod dem, som absolut ere imod at ophæve Portofriheden; thi det var de Grunde, som i Motiverne for en stor Deel alt ere anførte for, at man bør komme til en Ophævelse af Portofriheden. Nu antager jeg, at Antallet af de Medlemmer, som her i Thinget overhovedet ere imod at ophæve Portofriheden, er ganske overordentlig ringe. Jeg for mit Bedkommende har gjentagne Gange tilladt mig at udtale, at jeg med største Glæde saae Portofriheden ophævet, men vel at mærke ophævet paa en saadan i selve Loven nærmere angiven Maade, som jeg maatte finde det rimelig og billigt for alle Institutioner, og for de Private. Det har ikke kunnet Andet end glæde mig, at den høitærede Minister har anført saa overordentlig gode og principielle Grunde for at komme bort fra de to Bestemmelser i § 13, som jeg saa bestemt har udtalt mig imod, og jeg vilde blot have ønsket, at den høitærede Minister havde søiet til, at han vilde love, at man til tredje Behandling skulde komme til, at saadanne Breve, der skulde affendes i Porto eller modtages ufrankerede, kun kom til at svare enkelt Porto. Den høitærede Minister udtalte, at han principielt maatte finde det rigtigt, og det er jo Noget, som er fremkommet af Discussionen her i Salen, og jeg tør sige, nærmest som Følge af det Angreb, jeg har rettet paa disse Bestemmelser; thi i Lovforslaget er der virkelig nedlagt den Tanke, at baade Statskassen gennem de Myndigheder, der modtage ufrankerede Breve tilbage, og de Private, der skulle modtage ufrankerede Breve, ville komme til at betale den dobbelte Porto af otte Skilling. Det vilde efter mine Begreber allerede være